

ת"פ 22830/12/17 - מדינת ישראל נגד פארס ח'טאר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 22830-12-17 מדינת ישראל נ' ח'טאר(עציר)

בפני

כבוד השופט יחיאל ליפשיץ

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז

חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

פארס ח'טאר (עציר) באמצעות בא כוחו -

עו"ד ויסאם נבואני

הנאשם

גזר דין

כללי

הנאשם, יליד 1995, החזיק ברכב בו נהג ביום 20.11.17, 3 רימוני גז, רימון הלם ועוד כמות לא מבוטלת של סמים מסוג MDMA, קנבוס וחשיש. כמו כן, הנאשם נהג ברכב כשהוא אינו מורשה לנהיגה וללא ביטוח. הנאשם הורשע על פי הודייתו במיוחס לו והורשע בעבירות נשק, סמים ותעבורה. הודיית הנאשם היתה במסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום ולא כלל הסכמות עונשיות.

וביתר פירוט - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 20.11.17 בשעה 23:00, הניח הנאשם במושב האחורי של רכב מסוג שברולט המצוי בשימוש בני משפחתו (להלן: **הרכב**) שקית שחורה ובתוכה 3 רימוני הלם וכן רימון גז. כל אחד מהרימונים היה עטוף בניילון נצמד. במועד ובשעה לעיל, נהג הנאשם ברכב ביישוב ירכא כשהוא אינו מורשה לנהיגה וללא תעודת ביטוח בתוקף, כשברכב נמצאים הרימונים לעיל וכן הסמים המפורטים להלן: במושב האחורי של הרכב - נרתיק ובו 58.21 גרם סם מסוג חשיש מחולק לאריזות וכן 99 כדורי סם מסוג MDMA במשקל כולל של 39.3 גרם מחולקים לשתי קופסאות; על רצפת הרכב מתחת למושב הנהג - 16.8 גרם סם מסוג קנבוס מחולק ל 17 קופסאות וכן 0.41 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס; על רצפת הרכב לפני מושב הנהג - 1.87 גרם סם מסוכן מסוג חשיש ו 2.11 גרם סם מסוג קנבוס. סה"כ היו ברכבו של הנאשם 3 רימוני הלם, רימון גז, קנבוס במשקל של 19.32 גרם נטו, חשיש במשקל 60.08 גרם נטו ו 99 טבליות MDMA.

בשל מעשיו לעיל, הורשע הנאשם בעבירות הבאות: **נשיאת והובלת נשק**, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973; **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10א ו 62(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; **וחובת פוליסה**, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ג 1970.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם, בן 23 ותושב ירכא, נעדר עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית המונה זוג הורים ו 5 ילדים כאשר הוא הצעיר ביניהם, רווק, סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ולדבריו עובר למעצרו עבד במפעל. הנאשם מסר בפני שירות המבחן גרסה מרחיקה שאינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן. כך, מסר כי לא נהג ברכב, ולגבי הנשק והסמים מסר כי מצא את השקיות הרלוונטיות בעת טיול ביער עם כלבו, התכוון למסור אותן למשטרה הגם שלא ידע את תוכן (..). בישיבת הטיעונים לעונש, התייחס הנאשם לאמור לעיל, חזר על הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הבהיר כי נהג ברכב וכן כי היה מודע לתוכן החבילות שהחזיק ברכבו. ובחזרה לתסקיר שירות המבחן - לנוכח התייחסותו לעיל של הנאשם בפני שירות המבחן, על רקע כלל הנתונים ועל בסיס ההתרשמות הבלתי אמצעית של שירות המבחן ממנו, העריך שירות המבחן כי מדובר בצעיר המתקשה בהפעלת שיקול דעת מתאים וכן מתקשה בהצבת גבולות פנימיים ובוויסות דחפיו. עוד לנוכח גרסתו המיתממת, צוין כי רב הנסתר על הגלוי אודות מניעיו. משום שהנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ומשום שההתרשמות היתה כי הוא אינו בשל לכך, לא הובאה המלצה טיפולית והומלץ על ענישה מרתיעה ומציבת גבולות של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ראיות הצדדים לעונש

מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות. מטעם הנאשם העיד אביו שתיאר את משפחתו כמשפחה נורמטיבית. האב הבטיח כי יעשה כל מאמץ שמעשי הנאשם שתוארו לעיל, או דומים להם, לא יחזרו על עצמם.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם ובמיוחד הפנתה לשילוב שבין אמצעי לחימה וסמים בכמות לא מבוטלת. שילוב זה, כך נטען, מלמד על תכנית עבריינית, וזאת בניגוד לדוגמה למקרים אחרים של החזקת רימון הלם בודד או החזקת סמים בכמות שאינה משמעותית. שילוב זה אף אינו מאפשר לנאשם לטעון כי מדובר במעידה חד פעמית. נסיבה נוספת לחומרה מצאה המאשימה בכך שהנאשם נהג את רכבו כשהוא נושא את האמל"ח והסמים לעיל בהיותו בלב מקום מגורים. המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם - ההגנה על ביטחון הציבור ובריאותו. לאחר שהפנתה לפסיקה שמשקפת לשיטתה את מדיניות הענישה הנוהגת, עתרה המאשימה לקביעת מתחם בין 3 ל 5 שנות מאסר. לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לכך כי הנאשם בחר שלא ליטול אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן וכן הפנתה להתרשמותו השלילית, ולו באופן יחסי, של שירות המבחן מהנאשם. לכן, עתרה המאשימה לקביעת עונש מאסר בפועל בחלק נמוך עד בינוני של המתחם לעיל, בנוסף, למאסר על תנאי, פסילה ופסילה על תנאי.

עיקר טיעוני הנאשם לעונש

בא כוח הנאשם ניסה בטיעוניו להקהות מחומרת מעשי הנאשם - כך, נטען כי הרימונים שנשא הנאשם היו רימוני הלם ועשן בלבד, ופגיעתם של אלה, כידוע, פחותה מפגיעת רימוני רסס. הודגש, כי בניגוד למקרים אחרים הנדונים בפסיקה, לא יוחסה לנאשם השלכת רימון ואף לא כוונה לעשות ברימונים שימוש. עוד נטען, כי כמות

הסמים אותה החזיק הנאשם אינה משמעותית. בנוסף, הפנה בא כוח הנאשם לתיקון שנעשה בין כתב האישום המקורי לבין המתוקן - בעוד שבכתב האישום המקורי יוחסה לנאשם, בהקשר לעבירות הנשק, עבירה של החזקה ונשיאה, בכתב האישום המתוקן הושמטה עבירת ההחזקה ותיקון זה, כך נטען, אימץ את גרסת הנאשם כי כל חלקו בא לידי ביטוי בנשיאת הנשק והסמים ממקום למקום. לאחר שהפנה לפסיקה התואמת לשיטתו את רמת הענישה הנוהגת, טען בא כוח הנאשם למתחם עונש ראוי של בין חודשיים לשנת מאסר. לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי נתוניו של הנאשם - צעיר נעדר עבר פלילי, מצדיקים ומחייבים השתתפות עונש מתון שלא יכלול רכיב של מאסר מאחורי סורג וברית. זאת ועוד, בא כוח הנאשם הפנה לנטיית האחריות של הנאשם בעצם הודייתו בפני בית המשפט ולחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, הפנה בא כוח הנאשם לתקופה של כחודשיים בה שהה הנאשם במעצר של ממש והבהירה לו כי אל לו לשוב ולבצע עבירות. לכן, עתר בא כוח הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולכל היותר להשית עליו עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שאף הומלץ על ידי שירות המבחן.

הנאשם, בדבריו טרם העונש, הביע צער וחרטה על מעשיו.

דין ומסקנות

הנאשם בפנינו נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח וכן נשא ברכבו 3 רימוני הלם, רימון עשן, 99 טבליות MDMA במשקל של כ 38 גרם מחולקים ל 2 קופסאות, קנבוס במשקל של כ 19 גרם נטו וחשיש במשקל של כ 60 גרם נטו. שני הצדדים הסכימו כי יש לקבוע בנדון מתחם עונש אחד וכולל ואף אני סבור כך. כמו כן לא היתה מחלוקת אודות הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע כלל העבירות בהן הורשע הנאשם. במעשיו, פגע הנאשם בראש ובראשונה בביטחון הציבור ובזכות הציבור ופרטיו לשלמות גופו, בטחונו ובריאותו.

החומרה הטמונה במעשי הנאשם הינה משולשת וזאת משום שלושת התחומים עליהם נפרסו מעשיו - נשק, סמים ותעבורה. לגבי נשיאת הרימונים, הגם שאין מדובר ברימוני רסס ועל אף שלא יוחסה לנאשם השלכת רימונים או כוונה לכך, טמון במעשי הנאשם פוטנציאל סכנה ברור לגופו ולרכושו של הציבור וכן לשלוות החיים (ובהקשר לפוטנציאל הטמון ברימוני הלם ר' האמור בע"פ 7386/13 **עווד נ' מדינת ישראל** (23.3.13) וע"פ 7124/06 **דרורי נ' מדינת ישראל** (9.5.07)). זאת ועוד, צודקת המאשימה בהפנותה לכך כי אין מדובר בנשיאת רימון יחיד, אלא בכמות לא מבוטלת של 4 רימונים. הדבר משליך, מטבע הדברים, על פוטנציאל הנזק שבמעשי הנאשם. זאת ועוד, מי שנושא 4 רימונים יתקשה בסתירת ההנחה שהדבר יועד, גם אם לא בטווח הזמן המידי, לשימוש עברייני במובנו הפשוט, קרי לצורך איום והטלת אימה ופחד, או אף לצורך פגיעה באחר. כך גם לגבי החזקת הסמים - החזקת כמות לא מבוטלת של 99 טבליות MDMA יוצרת חזקה כי היא לצורך הפצה עתידית, אם באמצעות הנאשם ואם על ידי אחרים (ולגבי הסכנה הטמונה בהחזקת סמים ר' האמור בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה**, (4.7.12)). הטעון כאילו הנאשם שימש כבלדר "בלבד", אינו יכול לסייע רבות לנאשם שכן גם אם אניח כי כך היה הדבר, נקבע לא פעם כי על הענישה להבהיר שגם בלדורות אינה "משתלמת" (ע"פ 1282/07 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (25.7.07), ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' אוהיון** (6.9.09)). הגרסה המיתממת והמרחיקה אותה מסר הנאשם לשירות המבחן ובנוגע אליה צוין, ובצדק, כי היא מותירה את הרושם כי "רב הנסתר על הגלוי" לא סייעה, כאמור, בהסרת התהיות והשאלות העולות מעצם ההחזקה

באמל"ח והסמים, הגם שנתתי דעתי שמדובר בהחזקה ונשיאה לזמן קצר ובנסיבות שתוארו בכתב האישום המתוקן. על כל אלה יש להוסיף את נהיגתו של הנאשם ברכב ללא רישיון נהיגה ומאליו יוצא שללא ביטוח תקף. מעבר לסכנה הטמונה לכלל הציבור וכן לנאשם מנהיגה ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, הדבר מעיד על התייחסות הנאשם להוראות החוק. ולאחר שעמדתי על הנסיבות הפועלות לחובת הנאשם, סבורני כי יש לסייג, ולו במעט את הדברים ולהפנות לטיעוני בא כוח הנאשם שציון, בצדק חלקי, כי יש לאבחן בין החזקת רימוני רסס לבין רימונים שאינם רימוני רסס וזאת בשם לב לכלל הבסיסי ולפיו יש להתחשב, בסוג הנשק, מטרת נשיאתו, משך ההחזקה וכו' (ר' בנדון האמור בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13)), וכן ציון, גם זאת בצדק חלקי, כי כמות וסוג הסמים, אינם ניצבים בחלק העליון של מנעד החומרה בתחום זה. נתתי דעתי, כאמור, גם לטיעוני ההגנה בנדון.

לגבי מדיניות הענישה הנוהגת, הפנו הצדדים לפסיקה מגוונת. מטבע הדברים, שקשה למצוא פסיקה העוסקת בשילוב כזה של עבירות ובפרט בנוגע לסוג וכמות הנשק והסמים. עם זאת, גם כאשר מי מהצדדים מתקשה לאתר פסיקה הקרובה לענייננו, אין הדבר אומר שצריך להפנות לפסיקה שהקשר שלה מרוחק. הדברים נוגעים בעיקר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה. כך, ספק אם ניתן ללמוד לענייננו מפסיקה הנוגעת למי שהחזיק 992 טבליות 500 MDMA, ריבועי נייר של LSD וכן סם מסוג חשיש (ע"פ 8731/12 דניאלי נ' מדינת ישראל (11.4.13)). כך, גם ההשוואה למי שהשליך רימון הלה למרפסת בית, יכולה לכל היותר להוליך למסקנה כי המתחם בעניינו של הנאשם - לו היה מתייחס להחזקת הרימונים בלבד - היה צריך להיות נמוך מזה שנקבע במקרה אליו הפנתה המאשימה (ת.פ. (מחוזי חיפה) 31218-10-14 מדינת ישראל נ' אסדי (11.2.15)), שם נקבע מתחם בין 8 ל 20 חודשי מאסר. הצדדים אף הפנו לפסיקה שניתנה טרם תיקון 113 ובהקשר זה אזכיר כי למעט חריגים, יש להמעיט בהפניה לפסיקה זו שכן היא אינה מפרידה בין המתחם לבין העונש בתוך המתחם (ור' בנדון האמור ע"פ 1127/13 גברזגני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.1.14)). בכפוף לקשיים לעיל במציאת פסיקה במקרים דומים, אפנה לת.פ. (שלום עכו) 6532-03-14 מדינת ישראל נ' רעד (3.7.14) - באותו מקרה הורשע הנאשם בהחזקת 8 רימוני הלה וכן בהחזקת תחמושת בכמות גדולה יחסית. נקבע מתחם בין 8 ל 18 חודשי מאסר, ודינו של הנאשם נגזר ל 14 חודשי מאסר (הודה בפתח משפטו, צעיר, עברו אינו מכביד).

בשים לב לכלל האמור לעיל, סבורני כי באם היה עומד בפני האישום הנוגע לנשיאת האמל"ח לבדו, היה נקבע מתחם של בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד כשנת מאסר. הוא הדין לגבי החזקת הסמים, היינו - באם היה עומד בפני רק אישום זה ובנתוני התיק, היה נקבע המתחם לעיל.

לנוכח כלל האמור לעיל, בשים לב שהמתחם שיש לקבוע הינו כולל ומתייחס הן להחזקת הסם, הן לנשיאת האמל"ח והן לעבירת התעבורה, בשים לב לסוג וכמות האמל"ח והסמים אותם הוביל הנאשם ולכלל הנסיבות שפורטו לעיל, בשים לב לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולאחר שעיינתי בפסיקה הקרובה ככל שניתן לענייננו ובשים לב, כאמור, לכך כי המתחם צריך להתייחס לשלושת סוגי העבירות ולכך כי שילוב זה מהווה נסיבה של ממש לחומרה, אני קובע את מתחם העונש הראוי בין 10 ל 24 חודשי מאסר.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש לשקול לזכות הנאשם את נתוניו הבסיסיים והם - העובדה שמדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי ומאליו יוצא שלא ריצה מעולם מאסר בפועל. עוד יש לזקוף לזכותו את הודייתו בפתח

משפטו. לחובת הנאשם אפנה להתרשמות שירות המבחן ממנו - שהתבססה הן על הגרסה המרחיקה והמיתממת שמסר לקצינת המבחן, הן מהתרשמותם הבלתי אמצעית והן על כלל נתוניו. לצערי, הנאשם לא השכיל להיעזר בכלים ששירות המבחן יודע להציע ולכן השאלה באם יש מקום לסטות לקולא מהמתחם לעיל שנקבע, מטעמי שיקום, נותרה תיאורטית ובלתי ריאלית. עם זאת, סברתי שיש לקבוע את עונשו של הנאשם באזור הגבול התחתון של המתחם כך שמחד, יהיה בעונש כדי להביא לידי ביטוי את הרכיב הגמולי שבמטרות הענישה וכן לשדר לנאשם מסר מרתיע ומציב גבולות, אך מנגד, שלא יהיה ממושך יתר על המידה ובשים לב להשפעותיו השליליות של מאסר בפועל על מי שזו לו הפעם הראשונה מאחורי סורג וברח כאסיר (ור' בהקשר זה האמור בדו"ח ועדת דורנר (הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים), עמ' 26 והמובאות שם).

סוף דבר, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- שנים עשר (12) חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו יש לנכות את התקופה בה היה עצור במסגרת הליך זה - מיום 21.11.17 ועד 16.1.18.
- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג פשע.
- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג עוון.
- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג פשע.
- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג עוון.
- קנס בסכום של ₪ 4,000 או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.19.
- אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים בפועל, וזאת החל מיום שחרורו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ח, 28 יוני 2018, בהעדר הצדדים.